

**ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ
ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ ΣΤΑ ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ
30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2012**

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Υπαλλήλων του Πυροσβεστικού Σώματος της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας ευχαριστεί όλους όσους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του και τιμούν με την παρουσία τους στο τόπο της θυσίας των τριών αλησμόνητων ηρωικών συναδέλφων μας, Πυρονόμο Σταμέλο Σωτήριο - Αρχιπυροσβέστη Ριζόπουλο Ευστάθιο και Αρχιπυροσβέστη Νικολάου Νικόλαο την μνήμη τους και την προσφορά τους στο κοινωνικό σύνολο.

Δεκατρία ολόκληρα χρόνια πέρασαν από την ημέρα του άδικου χαμού των τριών συναδέλφων μας που έμεινε βαθιά χαραγμένη στην μνήμη μας, στην μνήμη μιας ολάκερης κοινωνίας, μα περισσότερο από όλους στην μνήμη και τις ψυχές των οικογενειών τους.

Δεκατρία ολόκληρα χρόνια σ αυτόν εδώ τον χώρο έχουν ειπωθεί πολλά για:

- Τον ηρωισμό και την αυτοθυσία τους.
- Τις αιτίες που οδήγησαν στον άδικο και τραγικό θάνατο τους.
- Τις ευθύνες όσων τις έχουν όχι μόνο για τον δικό τους χαμό αλλά και δεκάδων άλλων μόνιμων και συμβασιούχων πυροσβεστών, άσχετα αν ποτέ κανείς από τους υπεύθυνους δεν ελέγχθηκε ή δεν έκανε την αυτοκριτική του για αυτές.
- Το νόημα της θυσίας τους που καταγράφηκε ως παρακαταθήκη στην ιστορία της εργατικής τάξης, της τάξης που με τον ιδρώτα και το αίμα της παράγεται ο πλούτος στον πλανήτη μας και κτίζονται στο πέρασμα των αιώνων τα έργα και οι κατακτήσεις της ανθρωπότητας.

Δεν υπάρχει λοιπόν τίποτε περισσότερο να ειπωθεί εδώ σήμερα και τα συγκινησιακά λόγια περισσεύουν πλέον.

Περίσσεψαν όμως και οι υποσχέσεις, όχι οι δικές μας αλλά όλων όσων είχαν διαχρονικά την διακυβέρνηση του τόπου για τον εκσυγχρονισμό των δομών της πυρασφάλειας, των συνθηκών εργασίας και την έμπρακτη αναγνώριση του αγώνα μας.

Μόνο εσείς αξέχαστοι συνάδελφοι μας και όσοι άλλοι μάρτυρες εργαζόμενοι έπεσαν εν ώρα καθήκοντος, μείνατε πιστοί στον όρκο σας απέναντι στον ελληνικό λαό και τον υπηρετήσατε με αυτοθυσία.

Η δική μας υπόσχεση όμως έτσι όπως δόθηκε πέρυσι τέτοια μέρα μπροστά στους δικούς σας ανθρώπους και στην κοινωνία που σέβεται και τιμά την αυτοθυσία σας, είναι να ενταθεί ο αγώνας μας ακόμη περισσότερο το επόμενο διάστημα και την ημέρα της μνήμης σας να καταθέτουμε τον απολογισμό μας εδώ στον μαρτυρικό τούτο τρόπο.

Η σημερινή μέρα λοιπόν δεν είναι μόνο μέρα μνήμης και απότιση φόρου τιμής, είναι απολογισμός δράσης ως να είναι παρών και οι ηρωικοί αλησμόνητοι συνάδελφοι μας, για να τους πούμε τι πράξαμε και να δεσμευτούμε όλοι μας τι θα πράξουμε στο μέλλον για να βρει δικαίωση η αυτοθυσία τους.

Τους το οφείλουμε!

Τους το οφείλουμε γιατί 13 χρόνια μετά, οι οικογένειες τους βρίσκονται αντιμέτωπες αυτήν την φορά με μία εξίσου σκληρή πραγματικότητα.

Και αυτό είναι που βαρύνει σαν μολύβι σήμερα τις σκέψεις και τις καρδιές όλων μας.

Γιατί είναι σκληρό να κουβαλάς στην ψυχή σου τον πόνο από τον άδικο χαμό του δικού σου ανθρώπου και να διαπιστώνεις πως όλοι αυτοί που ενώ ευθύνονται με τις πολιτικές που εφάρμοσαν στο Πυροσβεστικό Σώμα και δημιούργησαν τις ιδανικότερες συνθήκες για τέτοιου είδους θανατηφόρα ατυχήματα, συνθήκες που οδήγησαν και τον δικό σου άνθρωπο στον θάνατο, σήμερα να ανακαλύπτεις ότι με μία φωτογραφική διάταξη βάζουν εμπόδια στην αποκατάσταση των παιδιών σου.

Αυτό αποκαλύφθηκε αγαπητοί μας συνάδελφοι μέσα από τα δικά τους κιτάπια και σήμερα όσο και να θέλουμε να μιλήσουμε για τον ουμανισμό της αυτοθυσίας σας, για το δίδαγμα της προς την κοινωνία και τον κόσμο ολόκληρο, η αναληψία της πράξης τους δεν μας αφήνει να πούμε άλλα λόγια παρά μόνο να φωνάξουμε για το άδικο που σας έκαναν και σκιάζει την μνήμη σας.

Αποκαλύφθηκε ότι με το κτύπημα στην πλάτη των οικογενειών σας και με τα όμορφα παραπλανητικά λόγια γεμάτα υποσχέσεις παίζοντας με την αγωνία τους, προσπάθησαν να συγκαλύψουν την απαράδεκτη ενέργεια τους, αφού είχαν βάλει στον πάγο τις προσλήψεις των παιδιών σας από τον Αύγουστο του 2010 με φωτογραφική διάταξη μέσα στον Νόμο 3870.

Το έκαναν λένε για δημοσιονομικούς λόγους, για να μην επιβαρυνθεί η οικονομία της χώρας μας!

Η οικονομία της χώρας λοιπόν κινδύνευε από την πρόσληψη των 6 μελών χαροκαμένων οικογενειών που έχασαν τους ανθρώπους τους εν ώρα καθήκοντος και μέσα σε αυτά συγκαταλέγονταν και τα παιδιά σας Στάθη και Νίκο.

Κινδύνευε από τα δικά σας παιδιά και όχι από το αδηφάγο κεφάλαιο και κυρίως το τραπεζικό που καταπίνει τον μόχθο του ελληνικού λαού και τον πλούτο της χώρας σαν την μαύρη τρύπα.

Και το έκαναν αυτό την στιγμή που στο ίδιο Υπουργείο όταν έβαζαν τα νομοθετικά εμπόδια στην πρόσληψη των παιδιών σας, προγραμματίζαν, ενέκριναν και υλοποιούσαν σε διάστημα 17 μηνών 8.181 προσλήψεις!!!

Μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι λοιπόν οι ιθύνοντες, η οικονομία του τόπου που την έφεραν στην σημερινή τραγική κατάσταση με τις πολιτικές τους σώθηκε χάριν στην αναστολή των έξι προσλήψεων.

Και ίσως να περιμένουν ότι οι οικογένειες των αδικοχαμένων συναδέλφων μας θα πρέπει να νοιώθουν για ακόμη μία φορά υπερήφανες που συνέβαλαν και με αυτόν τον τρόπο για δεύτερη φορά μέσα στα 13 αυτά χρόνια στην σωτηρία του κοινωνικού συνόλου!!!

Πόσο σοβαρά να πάρει κανείς τις διαβεβαιώσεις του αρμόδιου υπουργού και να μην βγάλει κραυγή θυμού και αγανάκτησης όταν η απάντηση του είναι ότι θα εξεταστεί η δυνατότητα εξαίρεσης τους από την αναστολή των προσλήψεων.

Και λέγεται αυτό την στιγμή που ενώ έχουν περάσει δύο χρόνια από την αίτηση των παιδιών σας χωρίς αποτέλεσμα, ο προκάτοχος του στο διάστημα αυτό έχει ως παρακαταθήκη στο κυβερνητικό έργο της 17μηνης θητείας του 8.181 προσλήψεις και ο συναρμόδιος του υφυπουργός του υπουργείου διοικητικής μεταρρύθμισης την στιγμή που δίνει και αυτός παρόμοια απάντηση έχει εγκρίνει ήδη 212 προσλήψεις !!

Πόση ακόμη πίκρα να αντέξουν αλήθεια οι άνθρωποι σας;

Η εξέλιξη όμως αυτή αλησμόνητοι συνάδελφοι μας είναι πρόκληση, όπως πρόκληση είναι και το γεγονός ότι μέσα σε ένα χρόνο επιχείρησαν δύο φορές ευτυχώς ανεπιτυχώς

χάριν στην έγκαιρη αντίδραση του συνδικαλιστικού μας οργάνου και των τοπικών φορέων, να βάλουν χέρι στην λειτουργία του πυροσβεστικού κλιμακίου του Αγίου Κων/νου που θεμελιώθηκε με το αίμα σας.

Όπως πέρυσι τέτοιον καιρό που επιχείρησαν να το μετατρέψουν από ετήσιας λειτουργίας σε εποχικής και φέτος τον Δεκέμβρη που προτάθηκε μέσα στην αρμόδια επιτροπή του Αρχηγείου του Π.Σ. να κλείσει οριστικά, αλλά ευτυχώς δεν υπερίσχυσε αυτή η πρόταση μετά από τις αντιδράσεις.

Και όλα αυτά μόνο και μόνο για να εξοικονομήσουν από τις λειτουργικές δαπάνες λίγες χιλιάδες ευρώ, αδιαφορώντας για τις τεράστιες συνέπειες σε ανθρώπινες ζωές, περιουσίες και τον δασικό πλούτο της περιοχής, την στιγμή που χαρίζονται δεκάδες δις για την σωτηρία των τραπεζών.

Τόσος κυνισμός λοιπόν και τέτοια απαξίωση απέναντι στην αυτοθυσία σας.

Αγαπητοί μας συνάδελφοι σήμερα παραμονή της εργατικής πρωτομαγιάς δηλώνουμε για μία ακόμη φορά εδώ μπροστά σε εσάς και τις οικογένειες σας ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για την οριστική δικαίωση σας.

Γιατί τα παιδιά σας είναι και δικά μας παιδιά!

Το πρόβλημα των οικογενειών σας έχει γίνει και δικό μας πρόβλημα!

Το όνειρό σας για μία ποιο ανθρώπινη ζωή για τις οικογένειες σας είναι και δικό μας όνειρο!

Μαζί με τους δικούς σας ανθρώπους θα δώσουμε τις μάχες μικρές και μεγάλες και θα κερδίσουμε στο τέλος!

Εμείς οι πυροσβέστες είμαστε μαθημένοι να κερδίζουμε μάχες και ας μην γνωρίζουμε τις περισσότερες φορές τον αντίπαλο μας που είναι οι μυριάδες κίνδυνοι που ελλοχεύουν σε κάθε μας βήμα, πόσο μάλλον τώρα που γνωρίζουμε ότι αντίπαλος μας είναι ένας και μοναδικός, η αναληψία των υπευθύνων!!

Μας πείσμωναν συνάδελφοι με τον κυνισμό τους και δεν το χωράει ο νους και η λογική μας ότι επιφύλασσαν στους ήρωες μας τέτοια ανταμοιβή.

Για αυτό θα απαιτήσουμε την συγγνώμη που οφείλουν στις οικογένειες σας και την πλήρη αποκατάσταση των παιδιών σας.

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, Σωτήρη, Στάθη και Νίκο ο αγώνας συνεχίζεται!

Μπορεί πλέον να αποχωρώ οριστικά από τις τάξεις του Πυροσβεστικού Σώματος και από το μετερίζι που και εσείς με την ενθάρρυνση σας με προτρέψατε για να υπηρετήσω, διατηρώντας όμως μέσα μου τις καλύτερες προσωπικές αναμνήσεις από την σεμνή και γεμάτη με αξιοπρέπεια στάση ζωής σας, σας υπόσχομαι ότι θα είμαι πάντα παρών, δίπλα στους εν ενεργεία συναδέλφους μας και δίπλα στις οικογένειες σας μέχρι να έλθει οριστικά η δικαίωση της θυσία σας, η δικαίωση ενός ολόκληρου σκληρά εργαζόμενου κλάδου.

Αγαπητοί και αξέχαστοι συνάδελφοι, σας θυμόμαστε! Δεν σας λησμονάμε!

Είστε οι γενναίοι μας!

Είστε αθάνατοι!